

Keturi pasiūlymai 2013-iesiems

Atrasti pasitikėjimo Dievu šaltinius

Pernai Berlyne paskelbtas Laiškas Naujojo solidarumo link (šį Laišką galite gauti La Moradoje arba skaityti interneto svetainėje www.taize.fr) bus nuolat skaitomas, tai bus atrama mūsų ieškojimams per ateinančius trejus metus. 2013 metus skirsime apmąstyti, kaip "atrasti pasitikėjimo Dievu šaltinius". Štai ketvertas pasiūlymų, padėsiančių žengti pirmyn.

fr. Alois

Pirmasis pasiūlymas

Kalbėtis apie mūsų tikėjimo kelionę

Kokia mūsų gyvenimo prasmė? Kaip reaguojame į kančią ir mirtį? Kur randame gaivinantį džiaugsmą?

Tai klausimai, į kuriuos atsakyti kviečiama kiekviena karta ir kiekvienas asmuo.

Atsakymai negali būti suformuluoti iš anksto.

„O jei Dievas yra?“ Dievo klausimas nepasitraukė iš akiračio, tik keliamas visiškai kitaip.

Tai, kad mūsų laikais individas yra visa ko centre, turi teigiamų pusių: iškeliamas žmogaus, jo laisvės ir savarankiškumo vertė.

Net ir visuomenėse, kuriose religija neatsiejama nuo kasdienybės, pasitikėjimas Dievu tampa vis mažiau savaime suprantamas; kaskart reikia asmeninio apsisprendimo.

Dievas „gyvena neprieinamoje šviesoje, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti“ (1 Tim 6,16). Šie apaštalo Pauliaus žodžiai labai aktualūs ir šiandien. Kokias išvadas galime padaryti juos perskaitę?

Ieškokime kartu, kalbėdami apie tai su kitais tikinčiaisiais, agnostikais ar ateistais! Tikėjimo ir abejonės skiriamoji linija driekiasi ir per daugelį tikinčiųjų, ir per daugelį netikinčiųjų.

Jei tie, kurie ieško Dievo, ne taip ryžtingai skelbia savo tikėjimą, nereiškia, kad jų tikėjimas silpnėjęs – jie veikiau gerai suvokia, kad Dievas yra transcendentalus, anapus visko. Jie nenori Dievą įkalinti sąvokose.

Jei niekas negali matyti Dievo, tai kaip ankstyvųjų laikų krikščionys galėjo sakyti, kad Jėzuje mes matome Dievą? „Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas“, – rašo apaštalas Paulius (Kol 1,15).

Jėzus yra viena su Dievu, tikras Dievas ir tikras žmogus, neatskiriamai ir be samplaikos. Kiek daug kovų įvyko istorijos vingiuose tikslinant šias paradoksalias Dievo slėpinio išraiškas! Jos neatstoja mūsų pačių ieškojimų; jos yra mūsų kelio gairės.

Visa savo esybe ir savo veikimu Jėzus rodo, kad Dievas yra meilė. Jis atskleidžia Dievo esmę. Dievas nėra despotiška galia, jis yra Tas, kuris mus myli.

Ankstyvųjų laikų krikščionys paliudijo, kad Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų ir kad jis yra Dievuje. Kad jis atneša Dievo gyvybę kaip lobį į širdis tų, kuriuos sutinka. Ir kad tas lobis yra pats jo artumas; jis vadinasi Šventoji Dvasia, kuri guodžia ir drąsina.

Vardai „Tėvas“, „Sūnus“ ir „Šventoji Dvasia“ rodo, kad Dievas yra bendrystė, ryšys, dialogas, meilė... taip, kad trys yra tik vienas. Taigi krikščioniškame tikėjime slypi didžiulis paradoksas: mes niekada negalime tapti tiesos šeimininkais.

Antrasis pasiūlymas

Ieškokime būdų sutikti Kristų

Jėzus nemokė teorijos; jis gyveno žmogaus gyvenimą, tokį kaip mūsų. Vienintelis skirtumas buvo tai, kad jame Dievo meilė atsiskleidė netemdama jokio šešėlio.

Net kai Jėzus gyveno pasaulyje, daugelis juo netikėjo: „jis kaip galvos netekęs“ (Mk 3,21), jis „lygina save su Dievu“ (Jn 5,18).

Niekas nėra verčiamas juo tikėti. Tačiau tikėjimas yra daugiau, nei jausmas. Tai yra ir racionalus veiksmas: gerai apsvarsčius, galima nuspręsti tikėti Kristumi.

Kodėl Jėzumi galima pasitikėti? Kodėl, štai jau du tūkstančiai metų, jis turi tiek daug sekėjų? Ar ne dėl jo nuolankumo? Jis nieko niekam neprimetė, o tiesiog ėjo pas visus žmones pasakyti, kad Dievas yra arti.

Jis pasitikėjo tais, kuriais pasitikėti atsisakė visuomenė. Jis gražindavo jiems orumą, jis pats sutiko būti niekinamas ir atstumtas, kad Dievo meilė nebūtų atimta iš nepasiturinčiųjų ir atstumtųjų.

Mes galime sutikti Kristų Evangelijoje skaitydami jo gyvenimo istoriją. Šiandien jis mūsų tebeklausia „O kuo jūs mane laikote?“ (Mt 16,15). Ir jis pasakė, kad duoda mums save Eucharistijoje.

Mes galime jį sutikti būdami bendrystėje su tais, kurie jį tiki, kai mūsų bažnyčios yra svetingos bendruomenės.

Kitais metais mes imsime žygių ir stengsimės pasiekti, kad visų, kurie myli Kristų, bendrystė taptų regima tikrove.

Mes sutinkame jį labiausiai skurstančiuose. Jėzus juos ypatingai mylėjo.

„Ką padarėte vienam iš mažiausiųjų mano brolių ir seserų, man padarėte“ (Mt 25,40), – rengdamiesi 2015 metų susitikimui, norėtume patvirtinti šią Kristaus žodžių tikrumą.

Mes galime jį sutikti žvelgdami į liudytojus, kurie juo pasitiki.

Eikime, pavieniui ar drauge su kitais, susitikti ir pasikalbėti su moterimi ar vyru, kurio gyvenimą pakeitė susitikimas su Kristumi.

Arba drauge skaitykime tikėjimo liudytojų gyvenimo istorijas: Pranciškaus Asyžiečio, Juozapinos Bachitos, Dytricho Bonheferio, Motinos Teresės, Oskaro Romero, Aleksandro Menio ir daugelio kitų.

Jie visi labai skyrėsi vienas nuo kito, kiekvienas buvo apdovanotas skirtingais talentais. Neturėtume mėginti jų kopijuoti, tačiau galime išžvelgti, kaip pasitikėjimas Kristumi pakeitė jų gyvenimą.

Jie turėjo silpnybių. Tačiau jie visi kalbėjosi su Dievu maldoje, net jei kai kurie iš jų išgyveno tikėjimo sutemas. Bičiulystė su Kristumi juos išlaisvino, ir taip galėjo sužydėti geriausios jų savybės.

Ieškokime būdų pasikliauti Dievu

Tikėti Dievą, pasitikėti juo, reiškia juo pasikliauti. Tikėti – reiškia ne sugebėti viską paaiškinti ar užsitikrinti lengvesnį gyvenimą, bet rasti pusiausvyrą ir atspirties tašką.

Tai reiškia, kad nesame priklausomi nuo mūsų sėkmių ar nesėkmių, net nuo pačių savęs, bet nuo Kito, nuo To, kuris mus myli.

Niekas negali gyventi neturėdamas kuo pasikliauti ir šia prasme kiekvienas kuo nors tiki. Jėzus kviečia mus pasitikėti Dievu taip, kaip jis pasitikėjo, ir dėl to, kad jis irgi pasitikėjo. Jis moko mus melstis „Tėve mūsų, kuris esi danguje“.

Tylus garbinimas teikia peno mąstymui ir supratimui. Tačiau – ir tai dar svarbiau – tyliai garbindami mes stojamės Dievo slėpinio akivaizdon ir įžengiame į jį.

Kai puoselėjame „šabo“ momentus – atidedame darbus, skirdami savo laiką tam, kad keletą valandų per savaitę, prisimindami Kristaus mirtį ir prisikėlimą, užsukę į vietos bažnyčią pasimelstume drauge su kitais. Visa tai padeda Dievui rasti vietas mūsų kasdieniame gyvenime.

Kiekviename žmoguje vyksta vidinis gyvenimas, kuriame vienu metu persipina šviesa ir šešėliai, džiaugsmas ir baimė, pasitikėjimas ir abejonė. Čia gali įvykti stebinantys proveržiai.

Kai žinome, kad mylime ir esame mylimi, kai patiriame draugystės ryšius ar kai mus sujaudina sukurtojo pasaulio arba žmogaus kūrybos grožis, tada mus permelkia suvokimas, kad gyvenimas ištis gražus. Tos akimirkos mus gali užklupti netyčia; jas galime patirti netgi tuomet, kai kenčiame, jos – tarsi šviesa, pasirodanti iš kitur.

Tokiomis akimirkomis galime labai paprastai pamatyti Šventosios Dvasios buvimą mūsų gyvenime.

Mūsų dienomis, kai daugelis patiria, kaip nutrūksta ryšiai, vyksta netikėtos gyvenimo permainos, santykis su Kristumi gali suteikti tęstinumą ir prasmę.

Tikėjimas nepašalina mūsų vidinių prieštaravimų, tačiau Šventoji Dvasia skatina mus gyventi džiaugsmo ir meilės gyvenimą.

Be baimės atsiverti ateičiai ir kitiems

Įsitikinimai ir tikėjimas neverčia mūsų užsisklęsti savyje. Pasitikėjimas Kristumi sužadina mūsų pasitikėjimą ateitimi ir kitais žmonėmis. Jis skatina mus drąsiai spręsti šių laikų problemas ir drąsiai gyventi savo gyvenimą.

Tikėjimas yra tarsi inkaras, kuris mus tvirtai susieja su Dievo ateitimi ir prisikėlusiu Kristumi, tai yra neišardomas ryšys. Evangelija neduoda peno postringauti apie gyvenimą po mirties; ji mums duoda tvirtą viltį, kad matysime Kristų, kuris jau dabar yra mūsų gyvenimas.

Tikėjimas skatina mus nebijoti nei ateities, nei kitų žmonių.

Tikėjimu grindžiamas pasitikėjimas nėra naivus. Jis neneigia, kad žmonijoje, net mūsų pačių širdyse esama blogio. Tačiau jis neleidžia pamiršti, kad Kristus atėjo dėl visų.

Pasitikėjimas Dievu gimdo mumyse naują būdą žvelgti į kitus žmones, į pasaulį ir į ateitį – naują žvilgsnį, kuriame yra dėkingumo, vilties ir atidumo grožiui.

Pasitikėjimas Dievu mus išlaisvina, kad būtume kūrybingi.

Ir tada mes galime giedoti su IV amžiuje gyvenusiu šventuoju Grigaliumi: „Kokia mintis gali suvokti Tave, kuris esi anapus visko? Visa Tave šlovina. Visų troškimai tiesiasi į Tave.“

Pasitikėjimo piligrimystė: nuo Kigalio iki Romos

2012 m. lapkričio 14–18 d.

„Pasitikėjimo piligrimystės Žemėje etapas“ buvo surengtas Ruandos sostinėje Kigalyje. Tai buvo trečiasis susitikimas Afrikoje po Johannesburgo (Pietų Afrika) 1995 m. ir Nairobio (Kenija) 2008 m. Dalyviai į susitikimą susirinko iš visos Ruandos, Didžiųjų Ežerų regiono Rytų Afrikoje ir iš dar atokesnių vietų: iš 35 šalių atvyko daugiau nei 8500 jaunuolių, juos į savo namus pakvietė 4000 šeimų.

Iš Kigalio su dviem broliais nuvykau į Gomą Šiaurės Kivu regione, į kurią pastaruoju metu plūsta dešimtys tūkstančių šeimų, turėjusių palikti savo namus suintensyvėjus konfliktui.

—

Ruanda išgyveno baisių kančių laikotarpį. Atminimas nepaprastai gyvas, žaizdos tebėra atviros, tačiau šalis pamažu stojasi ant kojų. Mes gėrimės žmonėmis, kurie gydo žaizdas dalydamiesi gailestingumu, pvz., rūpindamiesi našlaičiais taip, tarsi šie būtų jų pačių vaikai.

Iš Ruandos atsivežėme kvietimą susitaikyti. Bažnyčia nori, kad padėtume pasiekti tikrą susitaikymą: ne priverstinį sambūvį, bet širdžių susitaikymą. Tai kvietimas mums visiems: kaip galime sutaikyti tai, kas atrodo ir tikriausiai yra nesuderinama? Mes nesame pasmerkti rezignacijai ar pasyvumui, nes Kristus atėjo sutaikyti to, kas atrodė esanti nuolatinė priešara.

Gomoje, kur sąlygos nepaprastai sunkios, daug skausmo ir dažnai stinga būtiniausių dalykų, mes sutikome taikdarių ir meilės liudytojų. Tikėjimo dėka jie ištvėrė sumaištį, baimę ir netektį. Mums prieš akis vis dar stovi vaizdas Bažnyčios, kuri yra svetinga net tada, kai nebeveikia jokia kita struktūra.

Man didžiulį įspūdį padarė jaunųjų Afrikos krikščionių gyvybingumas. Jų dinamiškumas yra tarsi evangelinis padrašinimas tvirtai laikytis vilties.

—

Europos jaunimo susitikimas Romoje suteikė galimybę jauniems žmonėms iš Europos, o taip pat kitų žemynų, drauge apmąstyti, kokie yra tikėjimo šaltiniai, melstis Romos bazilikose, aplankyti apaštalų kapus ir katakombas, susipažinti su vietos bažnyčios bendruomenėmis, kur tikėjimas perduodamas iš kartos į kartą jau du tūkstančius metų. Antrąją Susitikimo dieną 45000 jaunų ortodoksų, katalikų ir protestantų susirinko į Šv. Petro aikštę melstis drauge su Popiežiumi Benediktu XVI. Tai buvo labai paprastos pamaldos, kur skambėjo Taizé giesmės, buvo skaitomos Šventojo Rašto ištraukos, taip pat buvo skirta laiko asmeninei maldai tyloje. Danguje užtekėjo mėnulio pilnatis, o visą aikštę nušvietė maldininkų rankose laikomos dešimtys tūkstančių žvakučių – prisikėlimo simbolis, tada jauni žmonės išklausė Popiežiaus sveikinimą.

2012 m. mes buvome ypač atidūs jauniems afrikiečiams, 2013 m. įsiklausysime į jaunuosius Azijos gyventojus: šių metų spalio–lapkričio mėnesiais keletas mūsų brolių išvyks piligrimystėn į kelias šalis: aplankys Seulą (Korėja), vėliau Vasajų ir Mumbajų (Indija). Mes vyksime – mūsų kelionė bus solidarumo ženklas – į tas šalis, kurios siekia didesnio teisingumo ir laisvės.

2013-uosius pradėjome kelione į Stambulą, drauge vyko apie šimtą jaunų žmonių, kur šventėme Trijų Karalių šventę drauge su ekumeniniu patriarchu Bartolomėjumi ir įvairių miesto bažnyčių tikinčiaisiais. Mums, ten nuvykusiems iš 25 įvairių šalių ir atstovaujantiems įvairias konfesijas, buvo labai svarbu suprasti, kad ten yra ir mūsų šaknys. Mes išsakome savo tikėjimo išpažinimą, Credo, parašytu būtent ten. Taip pat ten kai kurie Bažnyčios Tėvai atskleidė krikščionių tikėjimą kultūrai, nepažinusiai Biblijos. Mūsų dienomis krikščionys Stambule yra mažuma, jie gyvena visuomenėje, kur Krikščionybė yra nustumta į pakraštį. Šie krikščionys yra Kristaus apsišaukimo šventės šviesos spindulys, apšviečiantis pasaulį, spindintis iš kuklios Betliejaus grotos.

Brolio Alois, Taizé prioro sveikinimas

Šventasis Tėve,

Ši diena yra viena reikšmingų mūsų Pasitikėjimo piligrimystės Žemėje gairių. Mes atvykome iš visos Europos ir kitų žemynų, atstovaujame įvairias konfesijas. Tai, kas mus vienija, yra daug stipresnis negu tai, kas mus skiria: mus jungia vienas krikštas ir tas pats Dievo Žodis. Šįvakar susirinkome čia švęsti šią vienybę su Jumis, tai vienybė, kuri tampa tikrove net tada, kai nėra iki galo įgyvendinta. Mūsų vienybė dar labiau sustiprėja būtent tada, kai mes visi drauge atsigręžiame į Kristų.

Mūsų bendruomenė iš Brolio Roger paveldėjo jo troškimą skleisti Evangeliją, ypač jaunimo tarpe. Jis puikiai suprato, kad krikščionių vienybės stoka yra kliūtis, trukdanti perduoti tikėjimą. Jis pramynė susitaikinimo kelius, kurių mes dar iki galo nesuvokėme. Yra daug jo liudijimo įkvėptų jaunų žmonių, kurie nori savo gyvenimu paskatinti susitaikinimą, jau dabar gyventi susitaikinusių žmonių gyvenimą.

Susitaikinimą pasiekę krikščionys gali tapti taikos ir bendrystės liudytojais, naujojo solidarumo skleidėjais.

Paskata žengti tokį žingsnį – asmeninio ryšio su Dievu siekimas. Šis maldos ekumenizmas neskatina paviršutiniškos tolerancijos. Čia reikia gebėjimo išklaudyti vienas kitą, o tai reikalauja daug pastangų, reikia tikro dialogo.

Melsdamiesi čia šįvakar, negalime pamiršti, kad paskutinis Brolio Roger Laiškas, parašytas likus labai nedaug laiko iki jo smurtinės mirties, buvo skirtas Jums, Šventasis Tėve; šiuo Laišku Brolis Roger norėjo pasakyti, kad mūsų bendruomenė nori žengti pirmyn bendrystėje su Jumis. Taip pat negalime pamiršti, kad po Brolio Roger tragiškos mirties Jūsų parama buvo ypač reikalinga ir vertinga, paskatino mus eiti pirmyn. Todėl norėčiau dar kartą pareikšti mūsų nuoširdžią pagarbą ir draugiškus jausmus asmeniškai Jums ir jūsų tarnystei.

Baigdamas dar norėčiau perduoti daugelio jaunų žmonių iš Afrikos vilties liudijimą, su jais mes susitikome prieš mėnesį Kigalyje, Ruandoje. Jie ten susirinko iš 35 šalių, buvo atvykusių ir iš Kongo, Šiaurės Kivu, dalyvauti taikos ir susitaikymo piligrimystėje. Didžiulis šių jaunų krikščionių gyvybingumas yra Bažnyčios ateities viltis.

Šie jauni žmonės iš Afrikos norėjo, kad mes Jums perduotume jų vilties ženklą, sorgo sėklų, kad jos augtų Europoje. Ar galiu leisti sau, Šventasis Tėve, perduoti Jums jų mažą tradicinį ruandietišką krepšėlį, vadinamą „agaseke” su šiomis vilties sėklomis iš Afrikos? Galbūt jas galima pasėti Vatikano soduose, kad jos ten sužydėtų?

Popiežiaus Benedikto XVI kreipimasis

Ačiū, brangus Broli Alois, už Jūsų šiltus, bičiuliškus žodžius. Brangus jaunime, brangūs pasitikėjimo piligrimai, sveiki atvykę į Romą!

Jūsų atvyko labai daug, iš visos Europos ir iš kitų žemynų, melstis prie Šventųjų Apaštalų Petro ir Pauliaus kapų. Iš tikrųjų, šiame mieste jie abu praliejo savo kraują dėl Kristaus. Tikėjimas, padrąsinęs šiuos du didžius Kristaus apaštalus, yra tas pats tikėjimas, paskatinęs ir jus išsiruošti į šią kelionę. Per ateinančius metus, kurie jau visai netrukus prasidės, jūs ketinate iš naujo atrasti pasitikėjimo Dievu šaltinius, kad šiuo pasitikėjimu gyventumėte kasdieniame gyvenime. Mane džiugina tai, kad jūsų tikslai yra tokie patys, kaip ir Tikėjimo metų, prasidėjusių spalį, tikslai.

Šis Susitikimas – jau ketvirtasis Europos jaunimo susitikimas surengtas Romoje. Šia proga norėčiau pakartoti mano pirmtako, Jono Pauliaus II žodžius, pasakytus jaunimui tada, kai jūsų susitikimas Romoje vyko trečią kartą: “Popiežius prisiima įsipareigojimą drauge su jumis visais leisti į šią Pasitikėjimo piligrimystę Žemėje ... Aš taip pat esu pašauktas būti pasitikėjimo piligrimu vardan Kristaus.” (1987 m. gruodžio 30 d.).

Daugiau negu prieš septyniasdešimt metų Brolis Roger įkūrė Taizé bendruomenę. Tūkstančiai jaunų žmonių iš viso pasaulio nepaliauja keliavę į šią bendruomenę ieškoti gyvenimo prasmės. Broliai juos sutinka ir kviečia drauge melstis, suteikia jaunimui galimybę pajusti asmeninį ryšį su Dievu. Būtent dėl to, kad Brolis Roger norėjo padėti šiems jauniems žmonėms jų kelyje ieškant Kristaus, jam kilo mintis pradėti „Pasitikėjimo piligrimystę Žemėje”.

Nenuilstantis taikos ir santarvės Evangelijos liudytojas, atsidavęs šventumo ekumenizmui, Brolis Roger skatino visus, apsilankiusius Taizé, tapti bendrystės skleidėjais. Praėjus keletui dienų po jo mirties, sakiau: „Mes turėtume atidžiai įsiklausyti į jo žodžius, įsigilinti į jo dvasioje išgyventą ekumenizmą ir leisti, kad jo liudijimas skatintų mus siekti tikro vidinio ir dvasinio ekumenizmo“. Sekdami jo pavyzdžiu, tegul visi jūs tapsite vienybės žinios skleidėjais. Užtikrinu jus, Katalikų Bažnyčia yra prisiėmusi neatšaukiamą įsipareigojimą ir toliau ieškoti susitaikinimo kelių, vedančių į regimą visų krikščionių vienybę. Todėl šį vakarą ypatingai sveikinu jūsų tarpe esančius ortodoksus ar protestantus.

Šiandien Kristus užduoda jums tą patį klausimą, kurį uždavė apaštalams: „Kuo jūs mane laikote?“ Petras, prie kurio kapo esame šiuo metu susirinkę, atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo sūnus” (Mato 16:15-16). Visas Šv. Petro gyvenimas tapo konkrečiu atsakymu į šį klausimą. Kristus taip pat nori išgirsti kiekvieno jūsų atsakymą, atsakymą kylantį iš gilios vidinės laisvės, ne prievartos ar baimės. Atsakydami į šį klausimą jūs savo gyvenimui suteiksite didžiausią prasmę. Šv. Jono Laiško tekstas, kurio ištrauką ką tik išgirdome, padeda mums suprasti, kaip galima visiškai paprastai atsakyti: „Mes tikime jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir mylime vienas kitą” (3:23). Tikėti ir mylėti Dievą ir žmones! Kas gali būti nuostabesnio? Kas gali būti gražesnio?

Šiomis dienomis, kai esate Romoje, leiskite šiam žodžiui „Taip”, kurį ištarėte Kristui, augti jūsų širdyse; pirmiausia, tam tebūna skirtos maldos tyloje minutės, kurios yra svarbiausia jūsų bendruomenės pamaldų dalis, išklausius Dievo Žodžio skaitinį. Šis Žodis, skaitome Antrajame Šv. Petro Laiške, yra „lyg žiburys šviečiantis tamsoje”, ir jūs gerai darote, kai žvelgiate į jį „kol išauš diena ir jūsų širdyse užtekės aušrinė” (1:19). Reikia, kad suprastumėte: jei aušrinė turi užtekėti jūsų širdyse, tai todėl, kad ji ne visada ten yra. Kartais blogis ir nekaltųjų kančia sukelia jumyse abejones ir sumaištį. Ir gali būti sunku pasakyti Kristui „Taip, tebūnie”. Tačiau šios abejonės nepadaro jūsų netikinčiais! Jėzus neatstūmė Evangelijoje minimo žmogaus, kuris sušuko: „Tikiu, padėk mano netikėjimui!” (Morkaus 9:24).

Kad šioje kovoje neprarastumėte tikėjimo, Dievas niekada nepalieka jūsų vienu ir atskirtų. Jis teikia jums Bažnyčios bendruomenės džiaugsmą ir paguodą.

Būdami Romoje, daugelio parapijų ir bendruomenių dosnaus svetingumo dėka jūs įgyjate naują patirtį, suvokimą, kas yra Bažnyčia. Kai sugrįšite į namus, į savo šalį, kviečiu jus suprasti, kad Dievo valia jūs tampate bendrai atsakingi už jo Bažnyčią, nesvarbu, koks būtų jūsų pašaukimas. Šiai bendruomenei, kuri yra Kristaus Kūnas, jūs visi esate reikalingi, joje jums visiems yra vietos. Pirmiausia, suteikdama kiekvienam iš jūsų vis kitokią dovaną, Šventoji Dvasia sukuria ir įkvepia gyvybę šiai bendrystės paslapčiai, kuri yra Bažnyčia, kad perduotų Evangelijos Gerąją Naujieną šių dienų pasauliui.

Kaip ir tyla, jūsų bendruomenės pamaldose labai svarbią vietą užima giesmė. Šiomis dienomis Taizé giesmės skamba Romos bazilikose. Giesmė padeda melstis, giesmė - tai neprilygstama maldos išraiška. Giedodami Kristui, jūs atsiveriate jo vilties paslapčiai. Nebijokite aplenkti aušrą šlovindami Dievą, jūs nenusivilsite.

Brangūs jaunieji bičiuliai, Kristus neatskiria jūsų nuo pasaulio. Jis jus siunčia ten, kur trūksta jo šviesos, kad jūs ją neštumėte kitiems. Iš tiesų, jūs esate pašaukti būti švieselėmis tiems, kurie yra šalia jūsų. Rūpindamiesi, kad būtų tolygiau paskirstomos Žemės gėrybės, įsipareigodami siekti teisingumo ir naujojo solidarumo, jūs padedate visiems, esantiems šalia jūsų, geriau suprasti, kad Evangelija priartina mus pas Dievo, o tuo pat metu ir prie kitų žmonių. Taigi, savo tikėjimu jūs padėsite atrasti pasitikėjimo šaltinius Žemėje.

Būkite kupini vilties. Telaimina Dievas jus, jūsų šeimas ir draugus!

Laiškai Romos Susitikimui :

Žr. : <http://www.taize.fr>

Atgarsiai ir liudijimai

Jei norėtumėte pasidalinti asmenine patirtimi, savo mintimis apie naująjį solidarumą, prašome parašyti mums adresu: echoes@taize.fr.

36-asis Europos jaunimo susitikimas vyks Strasbūre

Nuo 2013 m. gruodžio 28 d. iki 2014 m. sausio 1 d. Europos jaunimo susitikimas vyks dviejų valstybių pasienyje, Strasbūre, šis miestas – Europos susitaikinimo simbolis, atviros solidarumui ir solidarumu gyvenančios Europos simbolis. Prancūzijoje Susitikimo dalyvius priims Elzasas, o Vokietijoje – Badenas.

2015 m. rugpjūčio mėn.:

Taizé kaimelyje vyks Naujojo solidarumo susitikimas

Taizé bendruomenės 75-metis
Brolio Roger 100-tosios gimimo metinės